

нибудь части предмета или по какому нибудь отдѣльному свойству
 ея: По нѣравъ да бѣде кротка и мирна. *Л. Д. 1873 р. 270.* Вода-та на
 Мирьовъ чючюръ по сладкѣй-тъ си вѣсъ превѣсхожда всякъ-тъ воды
 ва Пакагюрище. *Ч. 36. 8)* по, сообразно: Туришь дѣте-то на сиса-
 та, по воля-тъ му... *Л. Д. 1869 р. 93.* Сега хора-та не рѣжѣтъ вѣчъ
 на рабушь, нѣ четѣтъ по книгѣ. *ib. р. 174.* Чюхъ молбѣ-тъ ти, да бѣде
 по желаніе-то ти. *ib. 1870 р. 132.* Да си избере невѣстѣ коя-то му ѣ
 по срѣдце. *Р. 8.* По своѣ воля... по воля-тъ царициня. *Р. 11.* Па-
 трика-та по новъ уставъ развѣнча го. *Р. 189.* Евреи-ти броятъ по
 лунѣ година. *Л. Д. 1869 р. 5. 9)* по, изъ-за, о (*выражае причину*):
 „Я да го видамъ, си го познавамъ По клета глава, по ѣдри гърди“.
М. 87. По здравици ти ке го познаишь. *М. 126.* Ей кадѣ ефендіа!
 Леле вернешъ по себе, Како е младосъ и лѣдосъ. *В. 326.* Милчю
 бѣше честитъ по това, че—. *Зк. 111.* А дай ми, мале, ракіа, Да піа да
 се іопіа, По момини адови, По момини дердови. *В. 65.* Пропштавай,
 Боже, грехови, По моминските адови. *ib.* „Малко ли майка жалѣла
 По стара брата Никола... *М. 152.* Сей ми си, лудо, ядове; Акъ не ти
 викнатъ ядове Многъ ке сѣ ядишь по мене. *М. 303. 10)* чрезъ или
 творит. безъ предл. по русски (*средство*): София са свѣрже по желѣзъ-
 ници съ Плѣвень и Никополь. *Л. Д. 1876 р. 134.* Ке ѣ пратитъ кни-
 га по гаврава. *М. 126.* „П' едно пиле абертъ ми пущейте“. *М. 143.*
 На заранъ-тъ момче-то отиде на школьо-то, а на майка му месѣ една
 турта и ѣ прати по она чиликъ да му я носи на школьо-то. *Ч. 247.*
 На другія день майка-та на месѣ турта и я прати по циганина да я
 носи на момче-то. (*черезъ цыпана...*). *ib. 11)* изъ: За чюдо е оная ис-
 кусна и трайна работа по мерджана, кой-то по морско-то дѣно сѣ на-
 правѣли полили. *Л. Д. 1873 р. 171. 12)* по, на (*обознач. способъ*): Гово-
 рятъ по нѣкое... наречіе. *Л. Д. 1874 р. 66.* „Дзаскаль-тъ“ трѣбваше
 ...да свръшва заранъ, вечеръ и правило-то цѣло по грѣцкѣй. *ib. 1869 р.*
160. (по гречески—). 13) по, на, въ (*направленіе*): Си ѣ собра'а бѣла-
 на пелелъ, Та ѣ фарлі'е по силна река. *М. 79.* Не ѣ однесе въ цѣр-
 ковъ да законатъ, Тукъ ѣ фарли по бѣла Дунава. *М. 90.* Си дойдо'а
 тіе по Пирока, Си фтаса'а подъ бѣла Плетвара. *М. 101.* Па си Панчо
 по двор излѣзе Та си Игнѣ думаше. *Д. 27, 20—21. 14)* по, къ или
 безъ предл. дат. над.: На кѣде го караше? По кадинъ, по запіи. *М. 92.*
 Я ламия си ду златни лусини мѣкне, Пу змеюве ги фѣрле И си ги сѣ
 тяхъ убива. *D. S. 8, 7—9.* Кутлумъ бисеръ мереше, По голаби фѣр-
 лаше. *М. 587.* Цвете-то ми проговори: ...„Не ме давай по момѣ-те. *М.*
387. Да ме (китка-та) дадешъ по момчета, Тіе, че момчета мудро по-
 сать—. *В. 54.* Кой пу нѣзи (самувилн) дойде Вода утъ вѣзи (кладна-